

إثنا عشر رسالة

[78] تنشيف رطوبت نجاست بجسمى ظاهر مانند سنك وحذف وپنبه وامثال آن واجبست تا نماز صحيح باشد ومحل بآن پاك نميشود وبر خبثيت نجاست بول باقى ميمانند پس نزد وجدان آب استنجا بآب بطريق معهود شرعى چنانچه مذکور شد واجبست تا نجاست جنب بول زایل ومحل ظاهر وتلبس بنماز مشروع شود مسأله بر اغلف باعجام عين بعد از همزه وفا بعد از لام يعنى بعد كسى كه مختون نباشد واجبست كشف بسره بضم موحده واسكان سين مهمله قبل از راء مفتوحه كه عبارتست از راس خشفه اكر ممكن بوده باشد تا آب بر مخرج بول وارد شود چه از بواطن نيست تا وجوب غسل ساقط باشد بلكه در حكم ظاهر وشستن آن بحكم شرع واجبست واكر حزن تق بضم ميم واسكان را وفتح ماء اولى وكسر تاء ثانيه قبل از قاف يعين غلاف يا بسره يا بصرهء ملتهم وچسبنده باشد اشبه پيش من آنست كه بقدر ممكن ايصال آب بما تحت غلاف از بسره لازم است همچنانكه جد متجرين در شرح قواعد گفته است وعلامه در منتهى وشهيد محقق در ذكرى الحاق آن ببواطن كرده ميكويند حكم تختن برو جارى وظاهر غلاف بجای بسره واجب الغسل واعتبار وصول آب با تحت ساقط است مسأله در استنجا مطلقا شستن باطن لازم نيست ودر عدم وجوب غسل باطن میان مرد خواه بكر وخواه ثيب فرق نيست وبر تيت
